

paa Indleveringskontoret paa Lødboden, efter at Postkontorets Forretninger derfra ere blevne henlagte til Sernbanegaarden, skal jeg tillade mig at bemærke, at det ikke ubetydelige Antal Postepedienter, som bleve bevilgede paa Finantsloven i Fjor, havde deres ganske bestemte Benyttelse, naar der skulde skrives til en Udvikling af Postforholdene her i Kjøbenhavn for at sætte Kjøbenhavn ved Siden af Landets øvrige Kjøbstæder og af andre store Stæder, saaledes at der ganske vist ikke kan undværes nogen af dem til Benyttelse ved Indleveringskontoret paa Lødboden. De Expedienter, som høre under Postvæsenet, ere allesammen som Regel beffæstigede i 8 Timer om Dagen, og det er vel klart, at en Virksomhed, der er saa ansvarssfuld, og som kræver et saa vedholdende Arbejde, ikke kan præsteres i Længden af en Mand i et større Tidrum om Dagen. Naar der altsaa skal foregaa en yderligere Udvidelse, der kræver flere Kræfter, maa vi ikke ty til allerede til Stæde værende Kræfter, men Arbejdet maa tilveiebringes ved Anvendelsen af nye Kræfter. Jeg tror, at denne Sag har nogen Interesse, idet den naturligvis ikke blot vil være en Behagelighed for de Lødboden nærmest omboende Folk, men det vides jo tillige, at der er en stor Mængde Forretningsfolk, som have deres daglige Beskæftigelse der, ligesom det ogsaa jævnlige maa være af Interesse for Skibsmandskab og Skibsfolk at kunne være i nær Forbindelse med Posthuset. Hvis denne Postepedient negtes, vil Indleveringskontoret vel ikke blive nedlagt, men det vil ikke være muligt at holde det aabent mere end et indskrænket Tidrum af 4 Timer om Dagen, hvilket ganske vist vil gjøre Beholdelsen af et saadant Kontor langt mindre nyttigt end, hvis det var muligt at holde det aabent i den Kontortid, som er almindelig for de øvrige Kontorer. Ved Endringsforslaget under Nr. 7 er der foreslaaet en Nedsettelse af Medhjælpssummen til Kjøbenhavns Overpostmesterembede. Denne Post tilligemed Posten under Nr. 17 og 18 tillader jeg mig at kalde Poster af kalkulatorisk Natur, fordi det ikke er muligt paa den Tid, da Bevillingerne gives, at kunne have nogen bestemt Formening om Omfanget af Bevillingerne; det er ikke muligt at betegne dem med nogen bestemt Sum. Nu har det ærede Udvalg estfeds i Betænkningen udtalt, at det ikke kan være enigt i denne Betegnelsesmaade af de paagældende Beløb, idet det siger, at hvor den større eller mindre Forbrug væsentlig er afhængig af den paagældende Administrations Sparommelighed og Orden, kan Udvalget ikke erkjende denne Betegnelse for rigtig. Jeg ser dog ikke, at den Omstændighed, at Administrationen her ligesom paa alle andre Omraader er henvist til at benytte Statens Midler med Økonomi og Orden, kan forandre disse Posters Beskaffenhed som kalkulatoriske. Det er Udgifter, man er nødt til at gjøre, Posten skal besørges ogsaa i de Tilfælde, hvor

nogle af Postvæsenets Bestillingsmænd ere syge, lige som ogsaa i den Tid, hvor der er en saa overvældende Mængde Forretninger, at de ikke kunne besørjes af det til daglig Brug fornødne Betjeningsmandskab, men maa besørjes ved Extrahjælp; man er nødt til at udrede de Beløb, som ere fornødne dertil. Det Samme er Tilfælde med Hensyn til Anskaffelsen af Postrekvisitter og Inventarium. Man er nødsaget til at anskaffe det, som er absolut nødvendigt for, at Tjenesten kan blive behørig besørget, men naturligvis paa en sparommelig og forparlig Maade. Under Nr. 9 er der negtet et Beløb til Anskaffelse af en Postmester ved Vestbanen. Jeg tror ikke, det er heldigt eller økonomisk rigtigt, at man har villet negte Antagelsen af denne Bestillingsmand. Hans Forretning skulde ikke alene være at udføre Postmestertjenesten ved Togene, men ogsaa af føre et, som det har viist sig andre Stæder, nyttigt Tilsyn med Materiale og Forbrugsgjenstande. Jeg tror, at det vilde betale sig, hvis man vilde offre et mindre Beløb til Anskaffelsen af en saadan Tilsynsmand, som ogsaa haves paa Statsbanen, og hvor man har Erfaring for, at han gjør fuld Nytte for det ringe Beløb. — Der har været ønsket et Beløb til en Forandring af Postvognene paa Serningbanen. Grunden, hvorfor man har ønsket det, er, fordi Direktøren for Statsbanerne tror det nyttigt at indskrænke sig til saa faa Typer af Postvogne som mulig, idet dermed kan være forbunden den Besparselse, at man behøver mindre Hæjersemandskab. Jeg skal derfor henstille, om det ikke af den Grund kunde være rigtigt ikke at vedtage dette Forslag. — Jeg kommer nu til et af de større Spørgsmaal, det er Spørgsmaalet om Anskaffelsen af et nyt Postdampskib. Den ærede Drøfser mente, at der i Ar var endnu mindre Grund, end der havde været i Fjor, til Anskaffelsen af et Postdampskib, idet Overskuddet af Postvæsenets Drift i Ar var mindre end i Fjor. Jeg kan dog paa ingen Maade erkjende, at det, at Postvæsenets Indtægt er gaaet ned, skulde være en Grund til at sige; nu er der mindre Grund til et Postdampskib, end der var i Fjor; der er tværtimod større Trang dertil, og vil blive det fra Tid til anden, saalange vi ikke faae noget Postdampskib. Den ærede Drøfser satte det i Forbindelse med Spørgsmaalet om en ny Foranstaltning til Landpostvæsenets Fremme, den nemlig, at Udvekslene af Postfagerne skulle være fast lønede, og han venter sig deraf en betydelig Forbedring for Landpostvæsenet. Jeg deler ikke hans Mening i saa Henseende, jeg kan lige saalidt nu, som jeg har kunnet tidligere, tro det paa nogen Maade sandsynligt, at et saa ringe Vederlag som det, hvortom her kan være Tale, virkelig kan give nogen større Sikkerhed for en paalidelig Besørgelse af Uddelingen af Breve og Woiser med videre paa Udleveringsstederne. Det tror